

Verbaal - performaal kloof

Bij een intelligentietest worden een aantal vaardigheden getest, die gegroepeerd kunnen worden:

- a) Verbaal -----> het redeneren in woorden of woordsymbolen.
- b) Performaal -----> het gedeelte waar je handelend optreedt, zonder talige ondersteuning.

Als de kloof tussen de verbale score en de performale score groter is dan 12 punten, dan heeft het kind een (min of meer) groot probleem.

Bij een score van 110 (verbaal) en 90 (performaal) wordt de kloof als ernstig ervaren.

Bij een kloof van 152 (verbaal) en 131 (performaal) wordt de kloof **onterecht** als niet ernstig ervaren op grond van de relatief hoge performaal score.

Er zijn een aantal gedragskenmerken, die voorkomen bij hoogbegaafde kinderen met een verbaal - performaal kloof, waarbij het niet uitmaakt, of de verbale score hoger is, of de performale score:

- Routinetaken worden moeilijk uitgevoerd (aankleden e.d, 's morgens).
- Vergeetachtigheid - verstrooidheid.
- Chaotisch - geen ordening aan kunnen brengen.
- Vaak boos of verdrietig.
- Langzaam met rekenen.
- Laag zelfbeeld.
- Drempel bij nieuwe dingen (er is geen beeld, het nieuwe ligt niet in het gezichtsveld).
- Angsten.
- Nachtmerries.
- Tics.
- Bekers omgooien.
- Blokkades.
- Apathie.

Als de verbale score hoger is dan de performale:

- Stoorzender in de groep.

Als de performale score hoger is dan de verbale:

- Uitstekend imiteren (past heel goed in de groep).

Het probleem ontstaat als het kind een opdracht krijgt, of een handeling in woorden om moet zetten.

De informatie wordt niet uitgewisseld (transfer). Er ontstaat geen beeld en juist dat beeld is het instrument. Door het kind de dingen zelf onder woorden te laten brengen (verbaliseren), ontstaat er een scherp beeld.

Verbaliseren -----> visualiseren -----> transfer.

Een beeld bestaat uit drie onderdelen: symbool, betekenis, gevoelswaarde.

Zowel het verbale gedeelte als het performale gedeelte heeft een eigen input en output.

Geef je een verbale ingang bij een performaal gedeelte, dan krijg je 'kortsluiting'.

Hetzelfde gebeurt als je een performale ingang gebruikt en je een tekst-output verwacht.

Wat kun je doen, als er sprake is van een verbaal - performaal kloof?

- Geef een opdracht. Laat die opdracht met eigen woorden herhalen. Tijdens het verbale herhalen ontstaat een visueel beeld en bezinkt de opdracht in het performale.
- Laat de opdracht uitvoeren en daarna verwoorden.
- Maak een lijstje met zaken die gedaan moeten worden en laat die door het kind nalopen.
- Help het kind door structuur aan te geven. Structuur in:
  - Vorm
  - Tijd
  - Inhoud
- Het kind competent verklaren en zichzelf competent laten vinden.

Dit kind kan goed redeneren en weet precies hoe het er uit moet zien. Als het kind aan het werk gaat, komt er niets van terecht. Ze stoten heel vaak hun neus en daar worden ze zeer machteloos en gefrustreerd van.

Ze zijn dan **CHRONISCH BOOS**.

Ook loopt het kind een heel groot risico, om een (zeer) laag zelfbeeld te krijgen.

Immers: je denkt de dingen uit op verbaal (hoger) niveau, maar voert ze uit op performaal (lager) niveau.